Ἡ ὀρθὴ θέσις ἐπὶ σοβαροῦ θέματος

ΤΑ ΔΗΘΕΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Σωτηρ. Ι. Μεντζελοπούλου

ΣΩΤΗΡ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπειδὴ καὶ πάλιν διαφημίζεται πομπωδῶς μάλιστα, ἡ ἑτοιμασία ἑνὸς νέου... θρησκευτικοῦ κινηματογραφικοῦ ἔργου ἀναφερομένου εἰς γεγονότα τῆς ἱερᾶς μας Ἱστορίας, αἱ πληροφορίαι δὲ περὶ τοῦ σεναρίου ἀφήνουν νὰ προβλεφθῇ ὅτι καὶ διὰ μίαν ἄλλην φορὰν θὰ ἐπιχειρηθῇ ἀληθινὴ ἱεροσυλία καὶ διαπόμπευσις σεπτῶν προσώπων, διαστρέβλωσις δὲ κειμένων ἱερῶν καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, προβάλλει ὡς χρέος καὶ καθῆκον, νὰ γίνῃ μία εὐρυτέρα διαφώτισις τοῦ ἀνυπόπτου κοινοῦ εἰς τὸ ὁποῖον δημιουργοῦνται ἐξαιρετικῶς ἐπιζήμιοι ἐντυπώσεις, διὰ μερικά, ἰδίως γυναικεῖα, πρόσωπα, ἄτινα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἱστορίαν της, ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος.

Ἀναφέρομαι εἰς τρία μόνον τοιαῦτα γυναικεῖα πρόσωπα (δι' ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων ἑτοιμάζεται καὶ ἄλλη ταινία), τὴν Μαγδαληνήν Μαρίαν, τὴν Βασίλισσαν τοῦ Σαββᾶ καὶ τὴν Κασσιανήν, ποὺ μὲ τόσην ἐλαφρότητα σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν πραγματικότητα προβάλλονται εἰς τὰς ταινίας τοῦ εἴδους αὐτοῦ.

⁂

Ἐν πρώτοις, εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριβωμένον καὶ ἀπὸ μαρτυρίας μή, χριστιανικάς, ὅτι ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπὸ πολὺ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τὸν λεγόμενον «Σεληνιασμὸν» τοῦ χειροτέρου μάλιστα, βαθμοῦ (τὴν ἐπιληψίαν ἑβδόμου βαθμοῦ — τὰ ἑπτὰ δαιμόνια, ποὺ λέγουν τὰ εὐαγγέλια: καὶ ἀπετέλει μίαν ὕπαρξιν, ὄχι ἁπλῶς δυστυχῆ ἀλλὰ καὶ τραγικὴν καὶ ἀποκρουστικὴν συγχρόνως, μέχρι τῆς θεραπείας της ἀπὸ τὸν Χριστόν.

Πῶς ἦταν λοιπόν, ποτὲ δυνατὸν νὰ ὑπῆρξεν ἡ γυναῖκα ἐκείνη τῆς πολυτελείας τῆς προκλητικότητος καὶ ἐκφύλου ζωῆς κλπ., ὡς τὴν ἐμφανίζει ἀπρεπέστατα ἡ ταινία τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου; Ποῖος ποτὲ ἠδύνατο νὰ γοητευθῇ καὶ νὰ ἐν διαφερθῇ σαρκικῶς ἀπὸ ἕνα τόσο δυστυχὲς καὶ ἀποκρουστικὸν πλάσμα;

Ἔπειτα ἡ καϋμένη ἡ Βασίλισσα τοῦ Σαββᾶ ποὺ ἐξεκίνησε ἀπὸ τὴν μακρυνὴ της χώρα τοῦ Νότου καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Παλαιστίνην νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ διδαχθῇ τὴν θεόδοτη σοφίᾳ τοῦ Σολομῶντος πῶς ἔχει καταντήσει εἰς τὸν κινηματογράφον!

Ἂν ἦταν πράγματι ἐκείνη ποὺ τὴν παρουσιάζει ἡ... θρησκευτικὴ (!) ταινία μία γυναῖκα δηλαδὴ χαμηλῆς τελείως ἠθικῆς καὶ ἀναιδείας θὰ ἠξίωνε ποτὲ ὁ Κύριος τέτοιας τιμῆς νὰ τὴν συσχετίσῃ μὲ τὸν Ἑαυτόν Του κλπ. ὅπως τόσον σαφῶς καὶ ἐπαινετικῶς δι' αὐτὴν ἠσχολήθη ὁ Ἴδιος (Λουκᾶ κεφ. ια στιχ. 31) κατὰ τὴν Οὐράνιον ἐπὶ γῆς διδασκαλίαν Του; Βεβαίως, ὄχι! ποτέ!

Ἀλλά, τέλος, καὶ ἡ Κασσιανὴ ἡ μεγάλη αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας Ὑμνῳδὸς αὐτὴ ἡ χρυσῆ ἀηδὼν τῶν πιὸ ὡραίων καὶ λεπτεπιλέπτων ὕμνων, ἡ πλέον ἀξιοπρεστέρα ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὑποφήφια βασίλισσα, τί εἶναι εἰς τὴν ταινίαν της;

Μία ἀπρεπὴς γελοιογραφία καὶ τίποτε ἄλλο!

Διότι ἱστορικαὶ πηγαὶ βεβαιοῦν σαφέστατα, ὅτι ἀμέσως εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὰ περίφημα «καλλιστεῖα» τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοφίλου, ἀφοῦ ἔχασε τὸν Θρόνον, διότι ὑπερήσισε μὲ κάλλος πράγματι, θαυμασιον ἀξιοπρεπείας καὶ ἀνωτερότητος ὁλόκληρον τὸν γυναικεῖον κόσμον ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπῆγεν εἰς μακρυνὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἐκεῖ αὐτὴ ἵδρυσε τὸ περίφημον Μοναστήριόν της τὸ ὁποῖον κατέστη ἔπειτα μέγιστον κέντρον πνευματικόν, δηλώσασα, μάλιστα, χαρακτηριστικῶς ὅτι «ἀφοῦ δὲν ἔγινα νύμφη τοῦ ἐπιγείου βασιλέως θὶ γίνω τοῦ Οὐρανίου»! (Χρονικὸν Ἀνθεμίου, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει).

Μὲ τὸν Θεόφιλον δὲν συνηντήθη ποτὲ ἔκτοτε καὶ, συνεπῶς οὔτε... ἐιφομαχίαι, οὔτε αἱ λοιπαὶ ἀηδεῖς ἐκδηλώσεις ἔλαβον χώραν ποτέ!

Τότε, καὶ ἐκεῖ, μοναχὴ ἀληθὴς ἡ Κασσιανή, ἤρχισε νὰ γράφῃ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ὕμνων της, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὡραιότερος εἶναι τὸ γνωστὸν Τροπάριον τῆς Μεγάλης Τρίτης, ὅπου ἂς σημειωθῇ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲν λέγει τίποτε διὰ τὸν ἑαυτόν της τελεῖως, ἀλλὰ διὰ τὴν ἁμαρτωλὴν ἐκείνην γυναῖκα τῶν Εὐαγγελίων, τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ δηλαδή, εἰς τὴν μετάνοιαν τῆς ὁποίας ἀνατρέφεται καὶ ἡ ὅλη ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Ἀλλωστε, ἡ Κασσιανή, πῶς θὰ ἐπῄναινε τὰ μῦρα πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κυρίου, ποὺ λέγει τὸ τροπάριον, ἀφοῦ ἐγενήθη 800 καὶ πλέον χρόνια μετὰ τὰ Χριστόν;

Διὰ τὰ ἑτοιμαζόμενα ἤ μέλλοντα «νὰ γυρισθοῦν» τοιούτου εἴδους... θρησκευτικά (!;) ἔργα θὰ ἤξιζε, ἀσφαλῶς, ἡ πρέπουσα περιφρόνησις τοῦ κοινοῦ καὶ μερικαὶ ἐπίσημοι διαμαρτυρίαι ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἐπιβαλλομένη ὑγιὴς ἀντίδρασις καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ ἁρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι καὶ σεβόμενοι ἑαυτοὺς ἄνθρωποι νὰ ἐπιτελέσουν καὶ ἐν προκειμένῳ τὸ «ἐκ μέρους των».

ΣΩΤ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
Ἀπευθυνθῆτε: ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ - Λ. ΚΑΡΑΜΕΡΟΥ
ΠΑΤΡΕΩΣ 62 - ΤΗΛ. 46·12 - ΠΑΤΡΑΙ

ΜΑΓΙΚΟΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΧΗΜΙΚΑ
ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ
Ν. ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
21-18 36-11

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΥ ΑΙΡΕΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΓΕΝ. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ Α.Θ.Π. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ: Τὰς Ὀργανώσεις Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Ἑλλάδος

Ἀγαπητοί Συνάδελφοι Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4128 230) 19—12—64 (ἐγκ. συνοπτικῶς σᾶς ἐγνωρίσαμεν τὰς ἀντισυνδικαλιστικὰς ἐνεργείας μιᾶς ἐλαχίστης μερίδος συναδέλφων, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ ἐπικοινωνήσωμεν μαζί σας ἵνα σᾶς ἐνημερώσωμεν ἐπὶ τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσίν μας ἐκ τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν, ὁποίαν ὑμεῖς διὰ τῆς ἐτυμηγορίας καὶ πλήρους ἐμπιστοσύνης σας μᾶς ἀνεδείξατε.

Οἱ αἰῶνοι καὶ ὑπουλοι ἐχθροὶ τῆς τάξεως φέροντες βαρέως τὰς ὑπ' αὐτῆς ἀποδοκιμασίας των εἰς τρία συνεχῆ Πανελλήνια Συνέδρια, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1963 ἤρχισαν μίαν ἄνευ προηγουμένου ἐκστρατείαν κατασυκοφαντήσεως καὶ δυσφημίσεως τῆς νομίμου αἱρετῆς Διοικήσεως τῆς Συνομοσπονδίας τῆς ἀποτελουμένης ἐξ εὐϋπολήπτων καὶ ἐντίμων προσώπων

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, κόλακες τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων, παρουσιαζόμενοι καθημερινῶς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, εἰς Ὑπουργούς καὶ δουλευτὰς αὐτῆς καὶ ἐμφανιζόμενοι ὡς δῆθεν ὑποστηρικταὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μας τὸ παρελθόν των, ὅτε ἄλλοι παρίστανον τοὺς ἐνθέρμους συμπαραστάτας καὶ ὑποστηρικτὰς τοῦ πρὼην κυβερνῶντος κόμματος, συνάψαντες μάλιστα καὶ «συμπαρίσεις» μὲ Ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς αὐτοῦ, μὲ ἀπὸτερον καὶ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν των συμφερόντων καὶ ἀτομικῶν φιλοδοξιῶν καὶ ἄλλοι πολιτευθέντες ὡς ὑποψήφιοι τότε τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐργασθέντες ὡς ἰδιαίτεροι Γραμματεῖς Ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν τῆς πρὼην Κυβερνήσεως, ἐνῶ σήμερον οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἐμφανίζονται ὡς ἀκραιφνεῖς ὑποστηρικταὶ τῆς Κυβερνήσεως κατηγοροῦντες ἡμᾶς ὡς δεξιούς κλπ ὡς καὶ ἄλλοι διπλοπροσωποκατασταθέντες

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οὗτοι ἐχρησιμοποίησαν πᾶν μέσον διὰ τὴν κατασπίλωσιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς διοικήσεως τῆς Συνομοσπονδίας, ζητήσαντες δι' ἑξῆς δίκων προσκλήσεων πρὸς τὸν παρὰ τῇ Συνομοσπονδίᾳ Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον διαχειριστικὰ στοιχεῖα καὶ ἐφ' ὅσον ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ. 443 8)62)625291) 18 — 6 64 ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τοῦ Γ Ε Σ υἱοθετηθεῖσαν καὶ παρὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Μιχ Παπακωνσταντίνου δημοσιευθεῖσαν καὶ εἰς ἐφημερίδας ὑπέβαλον μήνυσιν κατὰ τῶν Προέδρων καὶ Γενικῶν Γραμματέων τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ καὶ κατὰ τοῦ Προέδρου τοῦ 14ου Πανελλ. Συνεδρίου τὸν ὁποῖον καὶ οἱ ἴδιοι ἐξέλεξαν διὰ δῆθεν σπατάλας, καταχρήσεις κλπ ἐνῶ ὡς γνωστὸν πρόκειται περὶ τῶν ἀπαραιτήτων καὶ ἀνεπαισθήτων ἐξόδων διεξαγωγῆς αὐτοῦ, ἐπὶ σκοπῷ ὄχι ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν τάξιν, διότι γνωρίζουν ὅτι οὐδεμία παρανομία ἐγένετο καὶ αὐτὸ θὰ κριθῇ παρὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑμῶν, ἀλλὰ ἐπὶ σκοπῷ δημιουργίας τεχνητοῦ θορύβου, δολίας κατασυκοφαντήσεως τῆς διοικήσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ μονάδικοῦ των ὀνείρου, τῆς ἀνωμάλου ἀναρριχήσεώς των εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Συνομοσπονδίας.

Ἐκ παραλλήλου οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐσταμάτησεν ἡ ἀποστολὴ ἀλλεπαλλήλων λιβέλλων γραφημάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἁρμοδίους, ὅτιδήθεν προήλθομεν ἐκ νόθων, διαίων καὶ ἀνωμάλων ἐκλογῶν Ἐνῶ εἶναι γνωστὸν εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς πάντας τοὺς παρακολουθήσαντας τὰς τὸ 14ον Συνέδριον μας ὅτι ὅλαι ἐν γένει αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ διεξήχθησαν ὑπὸ πολιτισμένας καὶ ὁμαλὰς συνθήκας ἐνῶ αἱ ἀρχαιρεσίαι διενεργήθησαν ὑπὸ ἑξαμελοῦς Ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Πολυδώρου Βλάχου Εἰρηνοδίκου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὅστις διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπεκύρωσεν τὸ νόμιμον αὐτῶν, ἐνῶ τὰ 2 ἐκ τῶν 5 μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς (Νικ. Διαμαντίδης, Ἀντ. Ράμφος) τὰ ὁποῖα ἐπίσης προσυπέγραψαν τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑπεδείχθησαν ὑπ' αὐτῶν, ἐνῶ τὰ λοιπὰ 3 μέλη (Νικ. Σκαρτώτης, Παν Τοκμακίδης, Μαρ Μηνιάτη) ὑπεδείχθησαν ὑφ' ἡμῶν.

Διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀνωτέρω ψευδῶν καὶ συκοφαντικῶν τηλεγραφημάτων ὑπεβλήθησαν μηνύσεις κατὰ τῶν ὑπογραψάντων ταῦτα.

Ἐγνωρίζον καὶ γνωρίζουν καλῶς οἱ ὑβρισταὶ καὶ συκοφάνται μας, τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των ὑπάρχοντα νόμιμα μέσα, ἤτοι: α) Ὑποβολὴν ἐνστάσεων ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἰουνίου 1963, ἐφ' ὅσον αὗται ὡς ἰσχυρίζονται ἦσαν παράνομοι. Δὲν τὸ ἔπραξαν ὅμως διότι ἐγνώριζον ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἔκβασιν τῆς προσφυγῆς των. 6) Γνωρίζουν καλῶς ἐπίσης τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικοῦ τῆς Συνομοσπονδίας μας, τὸ ὁποῖον παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως συκλήσεως Συνεδρίου παρὰ τοῦ 1)10 τῶν Σωματείων, ἤτοι 21 Σωματείων Τὴν διάταξιν ταύτην ὡς ἐπληροφορήθημεν ἐπεχείρησαν νὰ ἐφαρμόσουν οἱ καιροσκόποι συκοφάνται μας καὶ τοὺς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξουν οὕτω τὴν ἀνύπαρκτον δύναμίν των διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως οὔτε παρὰ μιᾶς δεκάδος Σωματεί ωνέπι συνόλου 204. Αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμίς των, οὔτε καὶ τὰ ἴδια τὰ Σωματεῖα τῶν ὁποίων οἱ κύριοι αὐτοὶ προΐστανται τοὺς ἀκολουθοῦν. Ἐν τούτοις τολμοῦν κατόπιν αὐτῶν νὰ ἐμφανίζωνται ὡς δῆθεν ἐκπροσωποῦντες τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τῆς τάξεως, ἡ ὁποία καὶ πάλιν θὰ τοὺς δώσῃ τὸ μάθημα ποὺ τοὺς ἀξίζει.

Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπέφυγον τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομίμων μέσων καὶ κατέφυγον εἰς διαφόρους ἀήθεις ἐνεργείας.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὡς ἄνω ἐνεργειῶν των καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶχον μέ τὸ μέρος των παρὰ ἐλάχιστον ἀριθμὸν Σωματείων, τὸν ὁποῖον ἐντρέποντο καί οἱ ἴδιοι νὰ ἐμφανίσουν ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ λοιπῶν κρατικῶν ἀρχῶν ἐπενόησαν τὴν ἵδρυσιν μιᾶς παρανόμου καὶ ἀντικαταστατικῆς δῆθεν Ὀργανώσεως τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς ὁποίας ἐνήργησαν εἰς βάρος τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Συνομοσπονδίας καὶ τῆς τάξεως ὁλοκληρου

Παρὰ ταῦτα ἡ Διοίκησις τῆς Συνομοσπονδίας μας, ἔχουσα παρὰ τὸ πλευρόν της τὸ σύνολον περίπου τῆς τάξεως, ἡ ὁποία ὡς διεπιστώθη καὶ προσφάτως ἀκόμη δι' ἀποστολῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνθρώων τηλεγραφημάτων ἀποδοκιμασίας τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως αὐτῆ ἐξετέλεσεν εἰς ἀκέραιον τὸ καθῆκον της, τῇ συμπαραστάσει τῆς Κυβερνήσεως ἐπιλύσασα πολλὰ ἐκ τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τὴν τάξιν παρὰ τὰς ἀνωτέρω ἀντιξοότητας ἐνῶ ἕτερα τελοῦν ὑπὸ μελέτην ἐπικειμένης τῆς ἱκανοποιήσεως των.

Καὶ ἐνῶ τὰ πράγματα εἶχον ὡς ἀνωτέρω προαναφέρομεν, ὁ ἐκ τῶν συμβούλων Παν. Κλωνάρης, ὑπέβαλεν τὴν παραίτησίν του ἐκ τοῦ ἀξιώματός του τὴν 21—11—64, ὅτε εἶχον ἀποσταλῆ καὶ αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δεκεμβρίου 1964.

Τὸ Διοικ Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν συνεδριάσεών του, τῆς 7—12—64 καί πρὸ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως συνεζήτησε καί ἀφοῦ ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν ταύτην ἐκλήθη ἀμέσως τηλεγραφικῶς ὁ πρῶτος ἐκ τῶν 6 ἀναπληρωματικῶν κατὰ τὸ Καταστατικόν Δημ. Ἀξαρλῆς, ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ ἀπεστάλη καί ἐξωδικος πρόσκλησις μετὰ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, πλὴν ὅμως οὗτος, οὔτε παρητήθη καί μόνον τὸ ἀπόγευμα τῆς τελευταίας ἡμέρας 15—12—64 μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν πρόσκλησιν ἐξαναγκασθείς προφανῶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν συνεργατῶν του, τὶς οἵδε ὑπὸ ποίας συνθήκας

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καί ὥραν καί πρὸ τῆς προσκλήσεως των, παρητήθησαν ὁμαδικῶς οἱ Ι. Παπακωνσταντίνου, Ι. Σμυρίλιος καί Ι. Πιζάνης. Ἐν συνεχείᾳ ἐγνωρίσαμεν ἐγγράφως εἰς τὸν Δημ. Ψάλτογλου ὅτι οὗτος καταλαμβάνει τὴν κενωθεῖσαν θέσιν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, ἀλλ' οὗτος ἀπήντησεν ὅτι δέν ἀποδέχεται. Τὰ αὐτὰ ἔγιναν καί μέ τὴν Ἑλένην Βενιέρη, ἡ ὁποία ἀπήντησεν ἐπίσης ὅτι δέν ἀποδέχεται.

Ὀφείλομεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὡρισμένας διευκρινίσεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνωτέρω παραιτήσεις.

Ὁ ἐκ τῶν τακτικῶν συμβούλων Παν. Κλωνάρης, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογήν του (Ἰούνιος 1963) ὡς συμβούλου, ἠξίωσεν ἐπιμόνως ὅπως τοῦ ἀνατεθῇ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ταμίου καί ἐπειδὴ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἠρνήθη οὗτος ὑπέβαλε **παραίτησιν ἐκ τοῦ ἀξιώματος** τοῦ Συμβούλου, τὴν ὁποίαν ὅμως ἀκολούθως ἀνεκάλεσεν. Ἐπίσης μετὰ τὴν ὑπέρ τῆς Συνομοσπονδίας ἔκδοσιν ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐπί τῆς ὑποθέσεως τοῦ τέως Νομικοῦ Συμβούλου αὐτῆς Ι. Σταμούλη. Ἐπειδὴ ἦτο δύσκολον εἰς τὸν Παναγ. Κλωνάρην νὰ προσέλθῃ καί ἀντικρύσῃ τούς λοιπούς συμβούλους ἐφ' ὅσον ἐτάχθη ἀναφανδὸν ὑπέρ τοῦ κ Σταμούλη καί κατὰ τῶν συμφερόντων τῆς Συνομοσπονδίας καί ὁλοκλήρου τῆς τάξεως, ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλη καί ἐκ δευτέρου παραίτησίν του.

Ἀλλὰ τὸ καταπληκτικώτερον ἦτο ἡ ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως Ἀναπήρων ΓΕΣ ἀποκάλυψις ὅτι ὁ Παν. Κλωνάρης κατεῖχε παρανόμως τρεῖς ἀποκαταστάσεις, ἤτοι: α) διωρισμένος ὡς ἀνάπηρος πολέμου βάσει τοῦ Ν. 1799)42 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 6) κάτοχος περιπτέρου ἐπί τῶν ὁδῶν Ὄθωνος καί Ἀμαλίας καί γ) κάτοχος καί ἐκμεταλλευόμενος περίπτερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρός του τὸ ὁποῖον οὗτος δέν ἐδικαιοῦτο. Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ 12220)11—12—64 ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τοῦ ἀφηρέθη τὸ πρῶτον περίπτερον καὶ ἐπελήφθη ὁ Εἰσαγγελεύς διὰ τὰ περαιτέρω. Ἐπίσης καὶ διὰ ἄλλης ἐκδοθείσης σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Προαστείων Ἀθηνῶν τοῦ ἀφηρέθη καί ἡ ἄδεια τοῦ περιπτέρου πατρός του.

Χολωθεὶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξαπέλυσεν λυσσαλέαν ἐπίθεσιν διὰ τηλεγραφικῶν καταγγελιῶν κατὰ τοῦ Ταξιάρχου κ. Γιαννοπούλου καί τοῦ Προέδρου μας κ. Μάνθου Ἤδη κατόπιν τῶν ὑποβληθεισῶν ἐναντίον του μηνύσεων ἐπί συκοφαντικῇ δυσφημήσει, καλούμενος εἰς ἀπολογίαν οὐδέν στοιχεῖον ἔχει πρὸς ἀπόδειξιν τῶν καταγγελιῶν του, καί ἡ δικαιοσύνη ἔχει πλέον τὸν λόγον.

Ἡ ἐξήγησις τῆς ὁμαδικῆς παραιτήσεως ὅλων τῶν ἀνωτέρω καί μάλιστα ὀργανομένης καί μὲ τὰ αὐτὰ περίπου ἀφηρημένα αἰτιολογικὰ εἶναι ἁπλῆ. Ἐνῶ οὗτοι κόπτονται ὑπέρ τῆς δῆθεν ὑποστηρίξεως τῶν συμφερόντων τῆς τάξεως ἠρνήθησαν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, ὅταν νομίμως ἐκλήθησαν ἐκ παραλλήλου δέ ἐπιχειροῦν νὰ ἐπικαθήσουν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς τάξεως διὰ κρατικῶν παρεμβατισμῶν ἢ ἄλλων ὑποχθονίων καὶ ἀνωμάλων ἐπεμβάσεων

Ὅταν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κενωθείσης μιᾶς θέσεως τοῦ Διοικητικοῦ **Συμβουλίου ἐγένετο** τὸ αἴτησις πρὸς τὸν κ Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν οἱ ἀντίπαλοί μας ἐζήτησαν νὰ διορισθῇ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον καί μάλιστα νὰ μὴ περιληφθῇ εἰς τὸ νέον τοῦτο Συμβούλιον οἱοσδήποτε ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ὑφισταμένου. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας των ταύτης προέβαλον τούς κατὰ τὰ πρόσθεν ψευδεῖς καί συκοφαντικούς ἰσχυρισμούς των περί ἀτασθαλιῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Συνομοσπονδίας, περί ἀνωμάλου ἀναδείξεως μας ὡς διοικήσεως κλπ.

Οὕτω ὁ κ. Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν διώρισε νέον Διοικ. Συμβούλιον ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπεκαλέσθη μεταξὺ τῶν αἰτιολογιῶν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἀνώμαλον ἀνάδειξιν τῆς διοικήσεώς μας. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι οὐδεμία διάταξις νόμου χορηγεῖ εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν δικαιοδοσίαν νὰ κηρύξῃ ἐκπτώτους τούς ἐκλεγέντας συμβούλους τοῦ Διοικ Συμβουλίου ἑνὸς Σωματείου διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐξέλιπεν εἷς ἐξ αὐτῶν καί ὅτι ἐπιμένως τὸ μόνον δπερ δικαιοῦται νὰ πράξῃ εἶναι νὰ συμπληρώσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ **ἐλλείποντος μέλους. Ἐξ ἄλλου οὐδεμιᾶσθεν προέκυψεν ὅτι ἡ πα**ρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τῆς Συνομ)δίας γενομένη ἐκλογὴ τῆς διοικήσεως ἡμῶν ὑπῆρξεν ἀνώμαλος.

Καί κατὰ μέν τῆς ἄνω προεδρικῆς ἀποφάσεως θὰ μετα χειρισθῶμεν καί θὰ ἀσκήσωμεν τὰ νόμω ἐπιτρεπόμενα ἔννομα μέσα. Ἐὰν δέ βαρυνόμεθα μὲ ἀτασθαλίας θὰ κρίνῃ ἡ Δικαιοσύνη. Ἐὰν ἐξακολουθῶμεν νὰ ἀπολαμβάνωμεν τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς τάξεως θὰ κρίνῃ αὐτὴ κατὰ τὸ Συνέδριον **τῶν ἀντιπροσώπων της τὴν** 30 Μαΐου 1965. Ποῖοι τέλος εἶναι οἱ ἀντίπαλοί μας καί ποίας διέπραξαν κατὰ τῆς διοικήσεώς μας κολασίμους πράξεις θὰ ἀποφανθῇ ἡ Δικαιοσύνη εἰς ἣν θὰ λογοδοτήσουν ὡς μηνυθέντες ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημήσει καί τὸ αὐτὸ Συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῆς τάξεως τῆς 30 Μαΐου 1965

Τὴν τελικὴν κρίσιν τῆς Διοικαιοσύνης ἐπί τοῦ θέματος τῆς διοικήσεως θὰ σεβασθῶμεν ἐλπίζοντες ὅτι θὰ προετοιμασθῇ ἐγκαίρως μετ' ἐπιμελείας **τὸ συγκληθὲν ἤδη** Συνέδριον τῶν μελῶν τῆς Συνομοσπονδίας.

Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι θὰ ἐγκρίνητε καί θὰ ἐπικροτήσητε τὴν στάσιν μας αὐτήν, διότι πράγματι εἶναι καί συνδικαλιστικὴ καί δημοκρατική, εἰς τὴν συνέλευσιν δέ τῶν ἀντιπροσώπων (Συνέδριον) ἡμεῖς μέν θὰ λογοδοτήσωμεν διὰ τὸ θεάρεστον ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελέσαμεν καί ἐπιτελοῦμεν, αὐτοὶ δέ διὰ τὸ καταστρεπτικόν τους ἔργον θὰλογοδοτήσουν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καί ἐνώπιόν σας.

Καταγγέλλομεν εἰς τὴν τάξιν τούς αἰωνίους θορυβοποιούς αὐτῆς οἱ ὁποῖοι φέροντες βαρέως τὰς ὑπ